

- 3) czy środki, o których mowa w pytaniu drugim, powinny być przyjęte przez instytucje wspólnotowe i transponowane przez państwa członkowskie z uwzględnieniem rozporządzenia nr 183/2005 ⁽²⁾;
- 4) czy rozporządzenie nr 183/2005 w zw. z art. 8 i 16 rozporządzenia nr 178/2002 ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że zakazuje ono producentom pasz umieszczania na ich produktach etykiet, które mogą wprowadzić konsumentów w błąd;
- 5) czy należy uznać, że etykiety umieszczane na paszach, na których podany przez producentów procentowy udział składników może w zamierzony sposób różnić się o 15 % w odniesieniu do każdego z zawartych w produkcie składników, są dla konsumentów mylące.

⁽¹⁾ Dz. U. L 63, str. 23.

⁽²⁾ Dz. U. L 35, str. 1.

⁽³⁾ Dz. U. L 31, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-422/06)

(2006/C 326/57)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych ⁽¹⁾, lub, w każdym razie, nie przekazując Komisji informacji o wspomnianych przepisach, Rzeczpospolita Polska nie dopełniła obowiązków spoczywających na niej w mocy art. 8 tej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 74/557/EWG upłynął w dniu 30 kwietnia 2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-423/06)

(2006/C 326/58)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiającą szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie ⁽¹⁾, lub, w każdym razie, nie przekazując Komisji informacji o wspomnianych przepisach, Rzeczpospolita Polska nie dopełniła obowiązków spoczywających na niej w mocy art. 7 tej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 74/556/EWG upłynął w dniu 30 kwietnia 2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 października 2006 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Part Service Srl, w likwidacji

(Sprawa C-425/06)

(2006/C 326/59)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w sprawie przed sądem krajowym

Skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pozwana: Part Service Srl, in liquidazione

Pytania prejudycjalne

- 1) czy pojęcie nadużycia prawa, zdefiniowane w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-255/02 jako *transakcja dokonana zasadniczo w celu uzyskania korzyści podatkowej* jest równoznaczne, węższe czy też szersze od pojęcia *transakcji niemającej żadnego innego celu gospodarczego niż uzyskanie korzyści podatkowej*;
- 2) czy dla celów stosowania podatku VAT można uznać za nadużycie prawa (bądź form prawnych) — z wynikającą stąd utratą przez Wspólnotę zasobów własnych pochodzących z poboru podatku od wartości dodanej — oddzielne zawarcie umów najmu finansowego (leasing), udostępnienia środków finansowych, ubezpieczenia i pośrednictwa, czego skutkiem jest objęcie podatkiem VAT jedynie świadczenia wzajemnego z tytułu oddania rzeczy w używanie, podczas gdy zgodnie z praktyką i wykładnią sądów krajowych przedmiotem jednej jedynej umowy leasingu byłoby również udostępnienie środków finansowych, co prowadziłoby do objęcia podatkiem VAT całości świadczeń wzajemnych.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Greckiej

(Sprawa C-426/06)

(2006/C 326/60)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele:
S. Pardo Quintillán i M. Konstantinidis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu pełniej i prawidłowej transpozycji art. 2 (pkt 27, 28, 31, 32, 34 i 36), art. 4, 5 i 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9, art. 10, ust. 2, art. 11 ust. 2-6, art.13 ust. 4 i art. 14

jak również załączników II-VIII do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (⁽¹⁾), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniu, które na niej ciąży na mocy art. 24 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Władze greckie dokonały transpozycji dyrektywy 2000/60/WE do prawa greckiego ustawą nr 3199/2003, ogłoszoną w organie publikacyjnym rządu (FEK/A/280/ z dnia 9 grudnia 2003 r.), podaną do wiadomości Komisji jako krajowe przepisy dokonujące transpozycji. Kontrola zgodności tego aktu legislacyjnego z dyrektywą 2000/60/WE wykazała, że ustawa ta winna zostać uszczegółowiona poprzez ustanowienie aktów wykonawczych, które dokonałyby pełnej transpozycji.

W opinii Komisji właściwa transpozycja dyrektywy do prawa greckiego ma szczególne znaczenie w niniejszej sprawie, ponieważ dyrektywa 2000/60/WE ze względu na jej przedmiot jaki i szeroki zakres zastosowania stanowi akt legislacyjny o fundamentalnym znaczeniu w dziedzinie zrównoważonej ochrony wód i gospodarki wodnej.

Co więcej, władze greckie zgadzają się z faktem, że nie dokonano pełnej transpozycji dyrektywy, oraz że konieczne jest ustanowienie przepisów dodatkowych, co do których procedura legislacyjna została rozpoczęta jednak nie zakończona.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 18
października 2006 r. — Birgit Bartsch przeciwko Bosch
und Siemens Hausgeräte (BSH) Altersfürsorge GmbH

(Sprawa C-427/06)

(2006/C 326/61)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht